

Do pěti minut vyjíždíme

MF DNES zjišťovala, jak žijí **dobrovolní hasiči na venkově**. V Jevíčku schraňují i hasičské poklady

Tomáš Lánský
reportér
MF DNES

Ospalé ráno na Malé Haně. Náhle se hasičárnou rozzní gong a rozsvítí se vstřední světla. Automaticky se spouští odsávání výfukových plynů a otevře se brána do dvora. Z tiskárny vyjždí papír s příkazy. Rozsvěcí se monitor s informacemi. „Požár Jevíčko! Shromážděte osob v Kostelní ulici,“ deklamuje automaticky generovaný ženský hlas z reproduktoru.

Za další dvě minuty se už na dvoře sjíždějí první osobáky a z nich vyběhají chlapi. Strhávají ze sebe civilní oblečení a zatímco se soukají do modrých hasičských obleků, jeden z nich ještě kvapně odpojuje kabel nabíjení akumulátoru a tlakování brzd. Motor cisternové stříkačky Renault pak zaburácí a opouští hasičárnu. Neuběhlo ještě ani pět minut. Víc by ani nesmělo. Zákon říká, že víc času na výjezd k zásahu zdejší dobrovolní hasiči ani nemají.

Na kafe k tchny autem

„Každý ve službě si to musí nějak zařadit, aby do pěti minut byl v hasičárně, převlékl se a vyjel. Třeba já jezdím svým autem na kafe i k tchny, ačkoliv bydlím jen 300 metrů ode mě,“ usmívá se velitel jednotky dobrovolných hasičů Jevíčko Stanislav Ducháček.

Občas to s sebou přináší kuriózní situace. Dobrovolný hasič totiž – jak jeho název napovídá – nesedí v hasičárně a nečeká na výjezd, ale je ve svém civilním povolání nebo doma a čeká na hasičský poplach. Pak musí všeho nechat a do pěti minut být v hasičském autě připraven k výjezdu. „Když jste třeba v obcho-

Jiří Bidmon (vlevo), jednatel SDH Jevíčko spolu s bratrem Janem, který je starostou sboru u dvoukolové stříkačky Walter z roku 1930.
4 X Foto: T. Lánský, MAFRA

dě, musíte nechat košík a prostě utečete. Všichni na vás koukají jak na blázna. Ve sprše je to taky blbě, to se sotva usušíte. No a v posteli s manželkou to taky nepotěší, když tahle situace nastane,“ líčí Jan Bidmon, starosta (tedy hospodář a předseda - pozn. red.) Sboru dobrovolných hasičů Jevíčko.

Sám sbor třitřicetivého města má 134 členů, jednotka určená k výjezdům čítá 17 lidí. Ti už se dávno nesvolávají sirénami, ale oznámení jim chodí na mobil. „Sirény se neosvědčily. Akorát se tu sbíhali místní lidi a překáželi před hasičárnou,“ líčí Ducháček.

Velitel jednotky dobrovolných hasičů Jevíčko Stanislav Ducháček (malý snímek). Jako jediný v jednotce je u hasičů zaměstnaný na plný úvazek. Sbor schraňuje historická vozidla, například hasičskou Tatra 805 - DVS 8 z roku 1957.

Být schopen do pěti minut hasit jde jen těžko sloučit s nějakým zaměstnáním, kde vám to neumožní. Proto je většina hasičů v jevíčské jednotce zaměstnána přímo pod městem. Jeden je školník, další úředník, jiný správce bytového fondu. Tak aby vůbec stihli dojet z práce včas k hasičárně.

Dozvídám se i jednu zajímavost, kterou jsem netušil: dobrovolní hasiči za svou práci pobírají odměnu! Ovšem není jim co závidět. Stanislav Ducháček vytahuje platový výměr a cituje z něj. „Ve všední den je za hodinu pohotovosti 7 korun hrubého, za víkend 10 korun. Za hodinu zásahu to činí 110 korun hrubého. A zásah končí přijeodem na základnu, nepočítá se do něj umývání aut, úklid ani údržba,“ prozrazuje Ducháček. Průměrně si tak každý z jednotce přijde na 3 tisíce korun.

Procházíme se hasičárnou kolem cisternových stříkaček Tatra a Renault, s nimiž se jezdí k zásahům, ve vedlejší garáži je doplňuje historická technika. Tu si tu hýčkají, ostatně každý ze zdejších hasičů na její renovaci strávil stovky hodin. A nevyjíždí se s ní jen při slavnostech.

„Kmotra téhle stříkačky vyslovila přání, že na ni chce být odvezena na hřbitov, až umře. Tak jsme nahoru přidělali lafetu a vozíme s ní na poslední cestu naše členy, když zemřou,“ připojuje se k nám bratr

Jana Bidmona Jiří, který je jednatel sboru a vedoucí hasičské mládeže. Ukazuje dvoukolovou motorovou stříkačku Walter z roku 1930. „Je to naše perla, jediný stroj v republice,“ zasní se Bidmon.

Prvenství uteklo kvůli Němci

Ještě větší poklad pak ukrývá poslední garáž. Koněspřežná stříkačka Směkal z roku 1890. Ta pamatuje hasičský pravěk, kdy ještě jízdu nedoprovázela houkačka, ale hasič musel na trubku troubit „HÓ-ŘÍ“.

Je jen o 20 let mladší než samotný hasičský sbor v Jevíčku. Ten založili v roce 1870, tedy jen 6 let po dni, kdy v tehdejší Rakousko-Uhersku vznikl první ryze český dobrovolný hasičský sbor ve Velvarech na Kladensku. O prvenství se ale dodnes mnohé hasičské sbory přou, neboť tehdy bylo naprosto běžné, že sbory tvořili i němečtí obyvatelé. A vznikly mnohem dříve než ve Velvarech, ale do statistik se nezapočítávají. Stejně tak v Jevíčku se cítí znevýhodnění.

„Náš první velitel se jmenoval Vilibald Němec. A proto nás smáhem zařadili mezi Němce a datum založení nám posunuli až do roku 1870,“ zlobí se jen tak na oko Jan Bidmon. Faktem ale zůstává, že minulost tu už nikdo neřeší. Mají svých starostí dost. Patří totiž k nejvytíženějším dobrovolnickým sborům, průměrně každé tři dny vyjíždějí k zásahu. Jezdí nejen k požárům, ale i k do-

pravním nehodám, odstraňování nebezpečných látek, likvidaci bodavého hmyzu a všelijakým technickým pomocem, kdy je třeba nutné rozřezat na silnici spadlý kmen stromu. Vděčí za to také tomu, že Jevíčko leží na rozmezí krajů Olomouckého, Pardubického a Jihomoravského. Všude je odtud daleko. Nejblíže profesionální hasiči jsou ve 20 km vzdálené Moravské Třebové, nejbližší záchranka je stejně daleko.

I proto jevíčtí „dobráci“ patří k takzvaným „first responderům“, kdy s sebou vozí automatický externí defibrilátor a kyslíkové bomby. „Jsme tak schopni do příjezdu záchranky podávat rozšířenou zdravotní pomoc a resuscitaci,“ dodává Stanislav Ducháček. Zdejší hasiči nežijí pouze svými zásahy. Jsou držiteli stovek pohárů a medailí v různých hasičských soutěžích. Prakticky žádná kulturní akce v Jevíčku se neobejde bez nich. Hasičský ples je pak vyvrcholením celého roku. I s bohatou tombolou. Ta na rozdíl od filmu „Hoffi, má panenka“ ještě nikdy nebyla rozkradená. „Dobře si ji hlídáme. A hlavně nezhasínáme,“ směje se Stanislav Ducháček.

Tatra 815-7 z roku 2017 je jednou ze dvou hasičských cisternových stříkaček, které jednotka v Jevíčku používá. Vjezdě se do ní 9 kubiků vody.